

WOJEWODA POMORSKI
SO.II.5022-A/1342/10

Gdańsk, 2010-11-19

Pan

Zbigniew Nowak

ul. Wojska Polskiego 69/76

95 – 070 Aleksandrów Łódzki

Odpowiadając na Pana zapytanie z dnia 07.11.2010 r. dotyczące posiadania obywatelstwa polskiego przez Prezesa Rady Ministrów, Pana Donalda Tuska, uprzejmie informuję, iż to, czy i na jakiej podstawie dana osoba nabyła obywatelstwo polskie, może być ustalone dopiero **na drodze postępowania wyjaśniającego prowadzonego na wniosek strony**.

Zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353 z późn. zm), posiadanie bądź utratę obywatelstwa polskiego stwierdza wojewoda. Stwierdzenie posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego następuje w drodze decyzji administracyjnej zwanej „poświadczeniem posiadania obywatelstwa polskiego” lub „poświadczeniem utraty obywatelstwa polskiego”. Powyższa decyzja ma charakter deklaratoryjny i jest w swej istocie oświadczeniem właściwego organu, tj. wojewody, z którego wynika, że według oceny stanu faktycznego i prawnego osoba zainteresowana ma obywatelstwo polskie lub go nie posiada. Do ustalenia podstawy nabycia i utraty obywatelstwa polskiego stosuje się przepisy obowiązujące w dacie zdarzenia lub czynności, na skutek, których nastąpiło nabycie lub utrata obywatelstwa z mocy prawa lub decyzji właściwego organu (wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2002 r. sygn. V S. A. 922/02).

Obowiązująca ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. nr 28, poz. 353 z późn. zm.), nie zawiera unormowania odnoszącego się do pojęcia strony w sprawie o stwierdzenie posiadania lub utraty obywatelstwa. W tej sytuacji dla uznania podmiotu za stronę tego postępowania zasadne jest stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 maja 2008 r. IV SA/Wa 568/08).

W świetle przepisu art. 28 k.p.a. przymiot strony postępowania administracyjnego przysługuje każdemu, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo temu, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku konkretnego podmiotu w tym sensie, że w wyniku takiego postępowania wydaje się rozstrzygnięcie, które dotyczy praw i obowiązków tego podmiotu. Stwierdzenie istnienia interesu prawnego wymaga ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającego na tym, że akt stosowania tej normy (decyzja administracyjna) może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 marca 2006 r., VI SA/Wa 2401/05). Interes prawny to interes indywidualny, konkretny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego. Interes prawny to zatem interes, którego podstawą mogą być wyłącznie przepisy materialnego prawa administracyjnego, a to z tego względu, że decyzja administracyjna jest władczą konkretyzacją prawa administracyjnego (wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2007 r., I OSK 755/06). Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy to samo, co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że postępowanie wyjaśniające w powyższej sprawie może być wszczęte i prowadzone dopiero wtedy, gdy wykaże Pan, iż posiada interes prawny w uzyskaniu przedmiotowego rozstrzygnięcia w zakresie obywatelstwa polskiego Prezesa Rady Ministrów, Pana Donalda Tuska.

Ponadto uprzejmie informuję, iż Wojewoda Pomorski nie jest w posiadaniu informacji odnośnie obcych obywatelstw posiadanych przez obywateli polskich, gdyż zgodnie z art. 2 ustawy o obywatelstwie polskim, obywatel polski w myśl prawa polskiego nie może być równocześnie uznawany za obywatela innego państwa (tzw. zasada wyłączności obywatelstwa polskiego).

